

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315220774
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1315220774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: BENE Pharma s.r.o., Jazdecká 1/A, 080 01 Prešov, IČO: 36 830 208, právne zastúpeného: JUDr. Marek Radačovský, advokát, Žriedlová 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: 1/ CREDIS INVEST ALFA, s.r.o., v likvidácii, Zámocká 30, 811 01 Bratislava, IČO: 50 032 798 (vymazaný z obchodného registra dňom 01.12.2020), žalovanému: 2/ Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, Balbínova 404/22, Vinohrady, 120 00 Praha 2, Česká republika, IČO: 255 71 150, žalovanému: 3/ Bazcom, a.s., Opletalova 1015/55, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 273 97 050, právne zastúpenému: BBH advokátska kancelária, s.r.o., Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 713 066, žalovanému: 4/ AB - CREDIT a.s., Opletalova 1603/57, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 405 22 610, právne zastúpenému: BBH advokátska kancelária, s.r.o., Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 713 066, o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/405/2015-309 zo dňa 29.10.2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave konanie voči žalovanému 1/ **z a s t a v u j e** .

II. Krajský súd v Bratislave odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/405/2015-309 zo dňa 29.10.2018 v napadnutej časti o zamietnutí návrhu na prerušenie konania **o d m i e t a** .

III. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/405/2015-309 zo dňa 29.10.2018 vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/, 4/ v napadnutej časti o zamietnutí žaloby a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e** .

IV. Súd žalobcovi **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému 1/ v súvislosti so zastavením konania.

V. Súd **p r i z n á v a** žalovaným 2), 3), 4) voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III napadnutým rozsudkom zamietol návrh na prerušenie konania (výrok I), žalobu zamietol (výrok II) a žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III) a to s poukazom na ustanovenia § 162, § 165, § 137, 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ako i § 80 písm. c) zákona č. 90/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou podanou dňa 08.10.2015 sa žalobca (v čase podania žaloby vystupujúci pod obchodným menom VULM SK s.r.o.), domáhal voči žalovanému 1/ AB - CREDIT a.s. so sídlom Hvězdova 1716/2b, Nusle, Praha, Česká republika, IČO: 405 22 610 a žalovanému 2/ Metropolitní spořitelni družstvo v likvidaci, IČO: 255 71 150 určenia neplatnosti Zmluvy o úvere (Smlouvy o úvěru) č. 507681036 zo dňa 04.07.2012, na základe ktorej mu žalovaný 2/ ako veriteľ poskytol úver vo výške 130.000.000 CZK, a to prevodom na účet žalobcu vedený v Slovenskej republike (ďalej len „Zmluva o úvere“). Žalovaný 2/ bol v čase poskytnutia úveru družstvom vykonávajúcim pre podporu hospodárenia svojich členov finančné činnosti, podnikal podľa zák. č. 87/1995 Sb. ako družstevná záložňa na základe povolenia č.j. 1435/2004 zo dňa 31.05.2004 udeleného mu Úradom pre dohľad nad družstevnými záložňami a bol oprávnený poskytnúť úver len svojmu členovi tak, ako to vyplývalo z § 3 ods. 1 písm. b) zák. č. 87/1995 Sb. účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Žalobca poukazuje na § 1 ods. 5 písm. a) citovaného zákona, na čl. II ods. 1 Stanov žalovaného 2/, na výpis z obchodného registra žalovaného 2/, rozhodnutie Úradu pre dohľad nad družstevnými záložňami, v ktorom je odkaz na § 3 ods. 1 zák. č. 87/1995 Sb., mal za to, že žalovaný 2/ bol oprávnený poskytnúť úver len svojmu členovi, pričom pre vznik členstva je podľa čl. III Stanov žalovaného 2/ potrebné splniť určité podmienky, čo sa v tomto prípade nestalo. Žalobca v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere nebol a nie je členom žalovaného 2/. Pokiaľ teda žalovaný 2/ so žalobcom napriek tomu uzatvoril Zmluvu o úvere, táto svojím obsahom a účelom odporuje zákonu a preto je podľa žalobcu absolútne neplatným právnym úkonom. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Zmluvy o úvere žalobca odôvodnil tým, že je nutné odstrániť právnú neistotu na strane žalobcu, spočívajúcu v spornom postavení účastníkov konania ako veriteľa a dlžníka zo Zmluvy o úvere, t.j. či existuje povinnosť žalobcu platiť úroky, istinu resp. plniť ďalšie záväzky zo Zmluvy o úvere, keďže žalobca nemôže žalovať na plnenie, a určovacím výrokom rozsudku sa vytvorí pevný právny základ pre právne vzťahy účastníkov konania a predíde sa tak prípadným ďalším žalobám o plnenie. Žalobca ozrejmil, že žalovaný 1/ nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o úvere voči žalobcovi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok so žalovaným 2/ ako postupcom, pričom uvedená skutočnosť bola žalobcovi oznámená Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 10.04.2015. Nakoľko žalovaným 1/ a 2/ sú obchodné spoločnosti so sídlom na území Českej republiky, právomoc súdov v Slovenskej republike odôvodnil žalobca odkazom na čl. 7 ods. 1 písm. a) a b) Nariadenia Brusel I bis, keďže žalovaný 2/ poskytol peňažné prostriedky žalobcovi na jeho bankový účet nachádzajúci sa na území Slovenskej republiky (UniCredit Bank Slovakia, a.s.), tzn. že miesto plnenia je na území Slovenskej republiky. Miestna príslušnosť súdu prvej inštancie bola určená uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Ndob 10/2015 zo dňa 28.07.2015. V čl. VI bod 3 úverových podmienok si zmluvné strany dohodli ako rozhodné právo, právo Českej republiky. V nadväznosti na námietky žalovaného 1/ zdôraznil, že naliehavý právny záujem na určovacej žalobe má napriek tomu, že prebieha konanie na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26Cb 436/2015 o zaplatenie 130.000.000,- CZK s príslušenstvom z titulu Zmluvy o úvere, a to vo veci žalobcu: CREDIS INVEST ALFA s.r.o., proti žalovanému VULM s.r.o. Uviedol, že nakoľko žalovaný 1/ už v uvedenom konaní nie je v procesnom postavení žalobcu, neplatí, že sa domáha svojej pohľadávky v inom konaní na súde prvej inštancie. Spoločnosť CREDIS INVEST ALFA s.r.o., ako postupník mala nadobudnúť pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015, uzatvorenej so žalovaným 1/ ako postupcom (ďalej aj „Zmluva o postúpení č. 2“), ktorý nadobudol pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.03.2015 uzatvorenej medzi V. J. J. S. - Insolvenční správca žalovaného 2/ ako postupcom a žalovaným 1/ ako postupníkom (ďalej aj „Zmluva o postúpení č. 1“). V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že na Mestskom súde Praha sa pod sp. zn. 198 ICM 1395/2015 vedie konanie o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení č. 1 vo veci žalobcu C.M.B. CZ Facility s.r.o., IČ: 035 87 592, proti žalovanému 1/ Q. K. V. R.V., insolvenční správca dlžníka: Metropolitní spořitelni družstvo v likvidaci a žalovanému 2/ AB - CREDIT a.s.

3. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 25Cb/405/2015-134 zo dňa 30.11.2016 pripustil, aby na strane žalovaného 1/ na miesto spoločnosti AB - CREDIT a.s. vstúpila do konania spoločnosť CREDIS INVEST ALFA s.r.o., IČO: 50 032 798, ktorá nadobudla pohľadávku voči žalobcovi na základe uzatvorenej Zmluvy o postúpení č. 2.

4. Súd prvej inštancie následne uznesením č.k. 25Cb/405/2015-240 zo dňa 03.07.2018 pripustil, aby do konania na strane žalovaného 3/ pristúpila spoločnosť Bazcom a.s., IČO: 273 97 050 z dôvodu, že spoločnosť CREDIS INVEST ALFA s.r.o., IČO: 50 032 798, ktorá nadobudla pohľadávku zo Zmluvy o úvere voči žalobcovi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2, ako postupca uzavrela so spoločnosťou Bazcom a.s., IČO: 273 97 050 ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávky,

predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere (ďalej aj „Zmluva o postúpení č. 3“). Zároveň opätovne pripustil vstup žalovaného 4/ z dôvodu spornej platnosti jednotlivých Zmlúv o postúpení pohľadávok.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako klient uzatvoril so žalovaným 2/ dňa 04.07.2012 Zmluvu o úvere, ktorou sa žalovaný 2/ zaviazal poskytnúť v súlade s podmienkami zmluvy podnikateľský úver na prevádzkové potreby do maximálnej výšky 130.000.000 CZK. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere podľa čl. VIII ods. 7 boli Úverové obchodné podmienky. Stanovy žalovaného 2/ v čl. II bode 1 písm. b) uvádzajú oprávnenie družstva poskytovať úvery členom. V čl. III bode 2 je uvedené, že členstvo v družstve vzniká: a) pri založení družstva dňom jeho vzniku, b) za trvania družstva prijatím za člena na základe podania písomnej prihlášky. Podľa čl. III bod 3 Stanov žalovaného 2/ prijatím za člena vzniká členstvo osobe pri splnení nasledujúcich podmienok: a) osoba podala písomnú prihlášku za člena k rukám predstavenstva družstva alebo ním povereného zástupcu, b) osoba uhradila základný členský vklad, c) prijatie za člena schválilo predstavenstvo alebo ním poverený zástupca. Členstvo vzniká osobe dňom, kedy došlo k splneniu všetkých podmienok podľa tohto odstavca. Žalobca podal dňa 03.07.2012 prihlášku za člena Metropolitného spošiteľného družstva (MSD - žalovaný 2/) poverenému zástupcovi predstavenstva V. R. W.P.. Prihláška bola za žalobcu podpísaná J.. T. A. a V.. V. B., ktorí boli v danom čase konateľmi žalobcu. Dňa 03.07.2012 zaplatil žalobca základný členský vklad vo výške 100 CZK na účet žalovaného 2/ tak, ako je zrejmé z dokladu č. 11541/7 s označením „Příjem členského vkladu“. Dňa 03.07.2012 poverený zástupca predstavenstva Sporiteľného družstva R. W. potvrdila, že žalobca splnil všetky podmienky podľa odstavca 3, čl. III Stanov MDS a preto podpísala „Rozhodnutí o přijetí za člena a potvrzení vzniku členství“ pre žalobcu. J.. R. W. bola poverená žalovaným 2/ na prijímanie nových členov družstva na základe Pověření zo dňa 09.11.2010, podpísaného predsedom predstavenstva J.. W. Q. a členom predstavenstva J.. Q. D., E... Žalovanému 2/ bolo rozhodnutím Úradu pro dohled nad družstevními záložnami vydané povolenie pôsobiť ako družstevní záložna dňa 31.05.2014 pod č.j. 1435/2004. Uznesením Mestského súdu v Prahe č.d. MSPH 98 INS 36628/2013-A-11 zo dňa 23.12.2013 bol na žalovaného 2/ vyhlásený konkurz a za insolvenčného správcu bol ustanovený J.. V.. J. S.. Insolvenčný správca listom zo dňa 02.07.2014 oznámil žalobcovi zosplatnenie úveru zo Zmluvy o úvere.

6. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že listom zo dňa 10.04.2015 insolvenčný správca žalovaného 2/ oznámil žalobcovi, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.03.2015, ktorú uzavrel ako postupca so spoločnosťou AB- CREDIT a.s. (žalovaným 4/) ako postupníkom došlo s účinnosťou ku dňu 01.04.2015 k postúpeniu pohľadávok zo Zmluvy o úvere č. 507681036 (Zmluva o postúpení č. 1). Spoločnosť AB - CREDIT a.s. ako postupca uzavrela dňa 27.11.2015 so spoločnosťou CREDIS INVEST ALFA s.r.o. (žalovaným 1/) ako postupníkom Smlouvu o postoupení pohledávek, ktorej predmetom boli pohľadávky zo Zmluvy o úvere (Zmluva o postúpení č. 2). Následne spoločnosť CREDIS INVEST ALFA s.r.o. ako postupca uzatvorila dňa 20.01.2017 so spoločnosťou Bazcom, a.s. (žalovaným 3/) ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok zo Zmluvy o úvere (Zmluva o postúpení č. 3). Spoločnosť Bazcom a.s. podala dňa 21.06.2017 na Okresnom súde Prešov proti žalovanému: BENE Pharma s.r.o. (t.j. v tomto konaní žalobca) žalobu na určenie popretej pohľadávky v rámci reštrukturalizácie dlžníka - žalobcu vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 2R/1/2017.

7. Súd prvej inštancie poukázal na návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že na Okresnom súde Prešov prebieha incidenčné konanie, ktoré sa určitým spôsobom prekrýva s konaním o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom rozhodnutím v incidenčnom konaní sa má vytvoriť predpoklad aj pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že sa nezaoberal hmotnoprávnym posúdením žaloby, ale len procesnou prípustnosťou žaloby podľa § 137 CSP, kedy dospel k záveru, že žaloba tak ako je podaná, je neprípustná a teda výsledok incidenčného konania by nemohol v žiadnom prípade ovplyvniť rozhodnutie súdu v prejednávanej veci.

8. V ďalšom súd prvej inštancie konštatoval, že v čase podania žaloby platil právny režim Občianskeho súdneho poriadku, pričom poukázal na § 80 písm. c) OSP, v zmysle ktorého žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určenie právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Ten bol spravidla daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia bolo neisté. Uviedol, že žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem, pokiaľ sa ochrany práv môže domáhať

žalobou na plnenie. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom mal za to, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení musel byť daný aj v čase rozhodovania. Zároveň za nedovolenú považoval určovaciu žalobu tam, kde by neslúžila potrebám praktického života, ale viedla by len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ako ďalej súd prvej inštancie ozrejmil, určovací návrh je prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené, má preventívnu funkciu a smeruje k tomu, aby sa porušeniu práva v budúcnosti predišlo.

9. Súd prvej inštancie posudzoval prípustnosť určovacej žaloby podľa predpisov platných a účinných v čase jeho rozhodovania, a teda podľa § 137 CSP, nakoľko počas konania, dňom 01.07.2016 došlo k zmene právnych predpisov, keď účinnosť nadobudol práve CSP. Súd ďalej argumentoval, že v čase podania žaloby platila právna úprava, kedy sa žalobca výnimočne mohol svojou žalobou domáhať aj určenia platnosti či neplatnosti právnej skutočnosti, ak preukázal naliehavý právny záujem na takomto určení, čo však v súčasnosti platná právna úprava nepripúšťa, keďže určenie právnej skutočnosti a teda aj určenie, že určitý právny úkon je platný, resp. neplatný umožňuje iba za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami. Určenie existencie právnej skutočnosti odporuje zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav, keďže rozsudok hovorí o tom, čo bolo v minulosti a nie o tom, čo je v prítomnosti. Právna úprava CSP pripúšťa preto žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu. Súd prvej inštancie mal za to, že žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o úvere spadá pod ustanovenie § 137 písm. d) CSP. Zo znenia zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ to z osobitného predpisu nevyplýva, nie je možné domáhať sa určenia právnej skutočnosti. V súčasnosti teda platný procesný predpis nepripúšťa podanie žaloby o neplatnosť právneho úkonu, ak to nepripúšťa osobitný predpis a v takom prípade musí žalobca formulovať petit na určenie, či tu nejaké právo je alebo nie je, ak má na tom naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho posúdenia veci v súlade s § 181 ods. 2 CSP uviedol, že sa bude zaoberať procesnou prípustnosťou žaloby podľa podmienok uvedených v § 137 CSP, a preto bolo vecou žalobcu, aby najneskôr v tomto čase upravil žalobu tak, aby zodpovedala požiadavkám stanoveným v § 137 písm. c) CSP, čo však žalobca neurobil a petit žaloby nezmenil. Súd prvej inštancie ozrejmil, že v prípade, ak by aj posudzoval naliehavosť právneho záujmu na určení, či tu nejaké tvrdené právo žalobcu je alebo nie je, musel by konštatovať, že pod sp. zn. 26Cb/436/2015 prebieha na Okresnom súde Bratislava III konanie, v ktorom žaloba smeruje proti spoločnosti BENE Pharma s.r.o. a jej predmetom je zaplatenie neuhradeného úveru spolu s príslušenstvom zo Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalovaným 2/ ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. V rámci konania sp. zn. 26Cb/436/2015 je súd povinný zaoberať sa ako prejudiciálnou otázkou aj namietanou platnosťou, resp. neplatnosťou Zmluvy o úvere a v rámci posudzovania vecnej legitímácie aj platnosťou, resp. neplatnosťou jednotlivých Zmlúv o postúpení pohľadávok z pôvodného veriteľa na ďalšie subjekty. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie za to, že predmetná žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere je procesne neprípustná, preto žalobu zamietol a hmotnoprávnou stránkou veci sa nezaoberal.

10. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255, § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že priznal žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko boli v konaní úspešní.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1, písm. b), d), e), f) a h) CSP. Úvodom namietal, že súd prvej inštancie neakceptoval žiadosť o odročenie termínu zo dňa 25.10.2018, ktorým zároveň oznámil súdu prvej inštancie prevzatie právneho zastupovania advokátom - JUDr. Marekom Radačovským so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice dňom 25.10.2018. V predmetnej žiadosti o odročenie pojednávania žalobca poukázal na § 178 ods. 2 CSP, ako aj na skutočnosť, že pre školské prázdniny sa právny zástupca žalobcu nachádzal mimo Slovenskej republiky v čase od 27.10.2018 do 03.11.2018, v dôsledku čoho sa nemohol osobne zúčastniť na vytýčenom termíne pojednávania. Žalobca súdu ozrejmil, že uvedený advokát zastupuje žalobcu aj v konaní sp. zn. 2Cbi/17/2017 vedenom na Okresnom súde Prešov (ďalej aj ako „incidenčné konanie“), kde sa žalovaný 3/ domáha voči žalobcovi určenia popretej pohľadávky v reštrukturalizácii dlžníka, pričom po právnej stránke ide o súvisiace spory s obdobnou právnou argumentáciou. Žalobca preto trval na jeho osobnom zastúpení na vytýčenom termíne pojednávania dňa 29.10.2018. Podľa názoru žalobcu preukázal dôležité dôvody, pre ktoré sa zástupca nemohol dostaviť na pojednávanie ako aj dôvody, pre ktoré od žalobcu nebolo možné spravodlivo žiadať substitučné zastúpenie na pojednávaní

dňa 29.10.2018. Žalobca mal za to, že nakoľko súd prvej inštancie žiadosť o odročenie termínu neakceptoval, nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Žalobca považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania za nezákonné. Uviedol, že na Okresnom súde v Prešove prebieha incidenčné konanie iniciované žalovaným 3/ ako následok reštrukturalizačného konania žalobcu, v ktorom si žalovaný 3/ uplatnil svoju pohľadávku voči žalobcovi, pričom táto bola popretá zo strany reštrukturalizačného správcu. Právnym dôvodom vzniku pohľadávky bol podľa žalovaného 3/ poskytnutý úver pôvodne od žalovaného 2/, pričom táto údajná pohľadávka mala byť podľa jeho tvrdení platne postúpená na žalovaného 3/. Okrem preskúmania právneho dôvodu vzniku pohľadávky bude predmetom incidenčného konania aj skúmanie kto je, resp. v minulosti bol hmotnoprávnym nositeľom uplatneného nároku, čo má bezprostredný vplyv na aktívnu, resp. pasívnu legitímáciu v tom ktorom konaní. Súčasne žalobca považoval za hospodárne neprejednávať pred dvomi súdmi obdobné skutkové a právne skutočnosti, a preto vyriešenie sporných otázok v incidenčnom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov by mohlo vytvoriť solídny právny základ rozhodnutia vo veci samej.

13. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s listinou spísanou Q.. F. C., doručenu konajúcemu súdu dňa 17.05.2018, v ktorej sa Q.. F. C. domáha zámény účastníka tak, že namiesto žalovaného 2/ bude vystupovať insolvenčná správkynia Q.. K. V. a súčasne sa domáha voči dovtedajšiemu účastníkovi 2/ prerušenia konania. Žalobca poukázal na list insolvenčnej správkyně Q.. K. V. zo dňa 24.04.2018, v ktorom žiadala, aby jej boli zaslané relevantné listiny týkajúce sa sporu, ak ju súd považuje za účastníka, resp. osobu oprávnenú vykonávať úkony za žalovaného 2/. Nakoľko súd prvej inštancie nerozhodol ani o jednom z uvedených návrhov, zaťažil konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1, písm. d) CSP.

14. Žalobca ďalej nepovažoval za správnu aplikáciu § 137 ods. 1 CSP na prejednávaný prípad a namietal odôvodnenie nedostatku naliehavého právneho záujmu odvolaním sa na konanie o zaplatenie sp. zn. 26Cb/436/2015. Žalobca poukázal na § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Podľa žalobcu bol v čase podania žaloby riadne a včas uplatnený nárok, pričom tieto účinky pretrvávajú až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V opačnom prípade by dochádzalo k retroaktívite právnej normy (CSP), ktorú právny poriadok SR zakazuje. Podľa žalobcu tak súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď založil svoje rozhodnutie na aplikácii ustanovenia § 137 CSP namiesto ustanovenia OSP v čase podania žaloby. Ohľadom konania sp. zn. 26Cb/436/2015 uviedol, že súdu z jeho vlastnej činnosti musí byť zrejmé, že označené konanie bolo zastavené ku dňu 07.11.2017, a to ako zákonný následok potvrdenia reštrukturalizačného plánu dlžníka: BENE Pharma s.r.o., IČO: 36 830 208 s poukazom na ustanovenie § 156 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“).

15. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko súd nerešpektoval ustanovenie čl. 9 CSP, podľa ktorého strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon. Právny zástupca žalovaných 1/, 3/ a 4/ v rámci záverečnej reči podľa ustanovenia § 182 CSP predložil súdu fotokópiu listiny označenej ako „POVĚŘENÍ“ datovanej 09.11.2010. Žalobca od počiatku uvádzal, že zmluva o úvere, na základe ktorej mal byť poskytnutý úver žalobcovi je neplatná, nakoľko úvery bolo možné poskytnúť výhradne členom družstva, pričom k tomu, aby sa niektorá osoba mohla stať členom bolo potrebné okrem iného aj schválenie prijatia tejto osoby za člena predstavenstvom alebo povereným zástupcom. Žalobca spochybňoval splnenie podmienok pre vznik členstva najmä s poukazom na absenciu oprávnenosti prijatia za člena povereným zástupcom. Keďže žalobca samotnou listinou od začiatku nedisponoval, túto skutočnosť riadne uviedol vo svojich podaniach v spojení s poukazom na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, podľa ktorej sa nepreukazujú negatívne skutočnosti. Žalovaný aj napriek vedomosti o tejto obrane žalobcu do dňa pojednávania vo veci samej sporné poverenie nepredložil, pričom tak učinil až v rámci záverečného prednesu. Nakoľko sa jedná o dôkazne mimoriadny dokument, o ktorého existencii sa žalobca dozvedel až na pojednávaní dňa 29.10.2018, bolo nevyhnutné tento dôkaz prejednať s klientom, aby ho mohol po obsahovej stránke preskúmať a poskytnúť relevantné stanovisko. Na základe uvedeného žiadal žalobca konanie odročiť

za účelom možnosti oboznámiť sa s touto listinou, avšak súd prvej inštancie nedal žalobcovi možnosť oboznámiť sa s touto listinou ako navrhoval a návrh na odročenie zamietol. S poukazom na uvedené, žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu, resp. predmetný rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Písomným podaním zo dňa 06.02.2019 sa k odvolaniu žalobcu vyjadrili žalovaní 1/, 3/ a 4/. Uviedli, že pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, bolo prvé od roku 2015, ktoré sa riadne konalo, nakoľko pri predchádzajúcich pojednávaniach došlo vždy z dôvodu na strane žalobcu k jeho odročeniu, a to tesne pred dňom, kedy sa malo pojednávanie konať alebo v deň pojednávania. Žalobca si účelovo 4 dni pred pojednávaním, ktoré bolo nariadené takmer 4 mesiace vopred, zmenil právneho zástupcu. Žalovaní 1/, 3/ a 4/ ozrejmili, že ustanovenie § 178 ods. 2 CSP sa vzťahuje výlučne na lehotu, ktorá má byť daná na prípravu na pojednávanie od doručenia predvolania do pojednávania, avšak sa neaplikuje na zmenu právneho zástupcu, a preto je irelevantné. Navyše, na pojednávaní bol prítomný substituent, ktorý počas pojednávania riadne vykonával všetky úkony a vyjadroval sa k jednotlivým skutočnostiam na pojednávaní predneseným, nie je preto možné vyvodiť, že by žalobcovi bola znemožnená účasť na pojednávaní. Dodali, že jesenné prázdniny, na ktoré sa odvoláva právny zástupca žalobcu, boli v dňoch 31.10. - 04.11.2018, teda nie v deň konania pojednávania. Žalovaní 1/, 3/ a 4/ poukázali na čl. 5 CSP a mali za to, že uvedené konania žalobcu patria medzi úkony, ktoré vedú k neodôvodneným prieťahom v konaní. S poukazom na § 183 ods. 1 a 2 CSP nedošlo podľa žalovaných k naplneniu ani jedného z dôvodov na odročenie pojednávania, nakoľko dôvody uvádzané právnym zástupcom žalobcu, nemožno považovať za dôležité a navyše ani nenastali krátko pred pojednávaním. JUDr. Radačovský právne zastúpenie prevzal v čase krátko pred pojednávaním, a to napriek tomu, že vedel, že v čase pojednávania nebude prítomný. Žalobca sa takouto zmenou právneho zástupcu teda sám dostal do situácie, kedy ho novozvolený zástupca nemohol zastúpiť, snažiac sa tak vyvolať situáciu, ktorej následkom by bolo opätovné odročenie pojednávania a ďalšie oddialenie riešenia veci, ktoré podaním žaloby sám vyvolal. Za účelový považovali postup žalobcu aj pri možnosti oboznámenia sa so spisovým materiálom zo strany nového právneho zástupcu. JUDr. Marek Radačovský zároveň zastupuje žalobcu aj v incidenčnom konaní, kde, ako žalobca sám tvrdí, je predmetom popretá pohľadávka, ktorej právny dôvod vzniku je práve Zmluva o úvere. Sám žalobca v odvolaní tvrdí, že predmetom incidenčného konania je aj skúmanie toho, kto je nositeľom uplatneného nároku, ako i prejudiciálnej otázky platnosti Zmluvy o úvere. JUDr. Radačovský zastupuje žalobcu v incidenčnom konaní od jeho začiatku, t.j. najmenej od októbra 2017, kde v mene žalobcu (v incidenčnom konaní vystupujúceho v postavení žalovaného) podal prvé vyjadrenie. JUDr. Radačovský bol teda už viac ako 2 roky pred prevzatím zastúpenia v tomto konaní právnym zástupcom žalobcu v konaní, ktorého predmet sa v časti obsahovo prekrýva s predmetom konania v tejto veci, a teda nie je možné tvrdiť, že by nebol oboznámený s predmetom konania. Vzhľadom k uvedenému žalobca svojím konaním spôsobuje prieťahy v tomto konaní. Medzičasom, v priebehu tohto konania, prešiel žalobca reštrukturalizáciou, a to po tom čo, žalobca previedol takmer všetok svoj majetok na sesterskú spoločnosť. Následne, napriek prebiehajúcejmu incidenčnému konaniu, došlo k nezákonnému výmazu záložného práva žalovaného 3/ na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Žalovaní 1/, 3/ a 4/ majú za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil konanie žalobcu ako smerujúce k ďalším prieťahom v konaní a bolo plne v súlade so zákonom, že vo veci ďalej konal.

17. Žalovaní 1/, 3/ a 4/ tiež považovali rozhodnutie o prerušení konania v súlade s platnými ustanoveniami upravujúcimi prerušenie konania, pričom snahu žalobcu o prerušenie konania považovali za účelovú. Žalovaný 3/ dodal, že rovnakú žiadosť o prerušenie po vyhlásení rozsudku podal žalobca v incidenčnom konaní. Namietali, že napriek existencii tohto sporu, ako aj incidenčného konania, došlo dňa 21.01.2019 k výmazu záložného práva žalobcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného, o čom bol žalobca upovedomený listom Okresného úradu Bratislava, odbor katastrálny, doručeným dňa 30.01.2019. Podľa žalovaných 1/, 3/ a 4/ je záujmom žalobcu vyviesť zo spoločnosti BENE Pharma, s.r.o. všetok relevantný majetok tak, aby nemohlo dôjsť k uspokojeniu žalovaného 3/ ako veriteľa, k čomu postupne aj zneužívaním procesných práv dôjde. Nehnuteľnosti, ktoré boli zabezpečené záložným právom, sú jediným ostávajúcím majetkom žalobcu po tom, ako všetok svoj majetok, licencie a výrobu previedol na sesterskú spoločnosť VULM, s.r.o. Preto je konanie žalobcu potrebné posudzovať aj v kontexte týchto krokov a z tohto pohľadu posudzovať aj podanie tejto žaloby, rozhodnutiu ktorej sa žalobca napriek tomu, že ju sám podal, dlhodobo všetkými prostriedkami bráni a snaží sa ju použiť na možnosť rozhodnutia v merite veci aj v incidenčnom konaní.

18. Žalovaní 1/, 3/ a 4/ v ďalšom namietali nedostatočnú špecifikáciu vady v konaní súdu prvej inštancie, ku ktorej sa preto nebolo možné vyjadriť. Ohľadom posúdenia prípustnosti/nepřípustnosti použitia ustanovení CSP na rozhodnutie vo veci samej, uviedli, že všeobecne platí princíp okamžitej aplikability CSP aj na spory, ktoré začali pred jeho účinnosťou. Bude na výklade súdu, čo bude považovať za „zachovanie právnych účinkov úkonu“ v zmysle 470 ods. 2 CSP. Pokiaľ ide o skutočnosť, že prebieha iné súdne konanie, v ktorom sa súd musí vysporiadať platnosťou zmluvy ako prejudiciálnou otázkou, tak vzhľadom na začatú reštrukturalizáciu a popretie pohľadávky, prebieha namiesto konania na plnenie, ktoré bolo v dôsledku potvrdenia reštrukturalizačného plánu zastavené, incidenčné konanie, v ktorom bude súd riešiť otázku platnosti Zmluvy o úvere ako otázku prejudiciálnu.

19. V súvislosti s námietkou žalobcu, že sa nemal možnosť oboznámiť s listinou predloženou žalovaným 3/ zákonným spôsobom, žalovaní 1/, 3/ a 4/ uviedli, že pochybnosť o nedostatku oprávnenia konať za žalovaného 2/ nebola nikdy v priebehu sporu žalobcom vznesená, a preto nemal žalovaný 2/ dôvod takúto listinu zvlášť predkladať. Táto námietka bola prvýkrát kvalifikovane vznesená až v záverečnej reči žalobcu, preto bol tento dokument predložený z opatrnosti žalovanými ako reakcia na vyjadrenie žalobcu. Žalovaní mali za to, že nakoľko neexistovalo v spore tvrdenie žalobcu uvádzajúce pochybnosť o oprávnení osoby konajúcej za žalovaného 2/, a už vôbec neboli predložené žiadne dôkazy v tomto smere, procesne nejestvoval dôvod na vyvrátenie takéhoto tvrdenia. Doloženie dokumentu „POVĚŘENÍ“ zo dňa 09.11.2010 bol teda nad rámec dokazovania a vzájomného popierania tvrdení zmluvných strán, a je preto pre rozhodnutie vo veci irelevantné. V žiadnom prípade nemôže byť táto skutočnosť vyhodnotená ako vada konania, navyše, ak svedčí v prospech žalovaných. Záverom žalovaní 1/, 3/ a 4/ uviedli, že zamietnutie žaloby je vecne správnym rozhodnutím, a preto žiadajú odvolací súd, aby napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalovaným 1/, 3/ a 4/ náhradu trov konania v celom rozsahu.

20. Písomným podaním zo dňa 19.03.2019 sa k vyjadreniu žalovaných 1/, 3/ a 4/ vyjadril žalobca. Namietal, že by k odročeniu pojednávania došlo vždy z dôvodov na strane žalobcu, nakoľko odročenie minulých pojednávania bolo vyvolané žalovanými, keď títo v priebehu súdneho konania vykonávali úkony smerujúce k zmene vlastníka pohľadávky, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné zahrnúť do konania každý ďalší subjekt, ktorý tvrdil, že je právnym nástupcom. Žalobca namietal, že nezmenil niekoľko dní pred pojednávaním účelovo právneho zástupcu, nakoľko tento až podaním zo dňa 25.10.2018 oznámil prevzatie jeho právneho zastupovania v tomto konaní. Prítomnosť substituenta na pojednávaní neznamena, že by žalobcovi nemohla byť znemožnená účasť na pojednávaní, keďže práve v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu bol žalobca nútený na vzniknutú situáciu reagovať, nakoľko hrozila väčšia ujma na právach neprítomnosťou na pojednávaní, čo však nemožno považovať za riadne uplatňovanie a rešpektovanie práv patriacich strane v spore. Žalobca zdôraznil, že dôležitý dôvod na odročenie bol daný a preukázaný, nakoľko sa jeho zástupca nemohol pojednávania zúčastniť pre svoju fyzickú neprítomnosť na území SR a nebolo možné spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť, nakoľko advokát zastupuje žalobcu i v incidenčnom konaní na Okresnom súde Prešov, ktorý je argumentačne a obsahovo obdobným, a teda žalobca odôvodnene trval na jeho osobnom zastúpení týmto advokátom. Zároveň žalobca bezodkladne po tom, ako nastali dôvody pre odročenie, tieto oznámil konajúcemu súdu. Žalobca zotrval na dôvodoch prerušenia konania a opakovane namietal nemožnosť rozhodnúť podľa ustanovení CSP a to s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/90/2013 zo dňa 30.11.2016. Podľa názoru žalobcu je procesná prípustnosť uplatneného nároku rovnako daná aj podľa aktuálnej právnej úpravy, keďže ustanovenia § 137 CSP uvádzajú iba príkladom, čoho sa možno domáhať žalobou. Zákonodarca celkom zjavne formuláciou ustanovenia prostredníctvom slova „najmä“ umožnil domáhať sa aj iných nárokov ako sú *expressis verbis* enumerované. Spomenuté incidenčné konanie je vo svojej podstate určovacím konaním a teda v súčasnej dobe popri sebe prebiehajú dve určovacie konania, ktorých predmet prieskumu sa sčasti prekrýva. Žalobca mal za to, že mu bolo upreté právo na oboznámenie sa s dôkazom predloženým na pojednávaní a k nemu nadväzujúce právo relevantne poprieť skutočnosti, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

21. Písomným podaním zo dňa 20.05.2019 sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrili žalovaní 1/, 3/ a 4/, pričom zotrvali na svojej doterajšej argumentácii. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že sa pri voľbe advokáta „spoliehal na dôslednú aplikáciu ustanovení CSP, keďže rátať so zákonnosťou postupu súdu a rešpektovaním právnej normy prislúchajúcej na daný prípad“ zdôraznili, že žalobca sa týmto tvrdením sám usvedčuje z toho, že pred predmetným pojednávaním si úmyselne zvolil advokáta,

o ktorom vedel, že ho nebude môcť na pojednávaní zastúpiť, a teda priamo s cieľom odročenia predmetného pojednávania, špekulatívne a účelovo. Mali za to, že takýmto spôsobom vykonávaným procesným právom žalobcu nemôže byť poskytovaná ochrana. Ďalej žalovaní 1/, 3/ a 4/ uviedli, že síce v incidenčnom konaní zastupuje žalobcu ako advokát JUDr. Radačovský, avšak všetky pojednávania v rámci incidenčného konania namiesto neho na základe substitučného plnomocenstva absolvoval advokát Mgr. Bc. Marek Figura, so sídlom Žriedlová 3, Košice, t.j. ten istý advokát, ktorý žalobcu (údajne nedostatočne) zastúpil na pojednávaní v konaní o predmetnej žalobe. K údajnej nemožnosti žalobcu oboznámiť sa s listinou zákonným spôsobom žalovaní 1/, 3/ a 4/ zdôraznili, že pred skončením dokazovania v spore žalobca kvalifikovane nespochybnil oprávnenie p. W. konať v mene žalovaného 2/, keď až v jednom z posledných prednesov v rámci pojednávania žalobca túto skutočnosť prvýkrát spochybnil, na čo žalovaní promptne reagovali v rámci záverečnej reči predložením poverenia p. W., z ktorého jej oprávnenie konať za žalovaného 2/ nepochybne vyplýva. Žalovaní dodali, že poverenie p. W. - má cca 10 riadkov textu, pričom žalobca zastúpený advokátom dostal na pojednávaní dostatočný časový priestor, aby sa s nimi oboznámil. Navyše, aj z právneho hľadiska sa jedná o veľmi jednoduchý dokument, preto nie je zrejmé, s čím sa chcel žalobca zoznamovať. Žalovaní poukázali a doložili neprávoplatný rozsudok prvoinštančného súdu v incidenčnom konaní, v rámci ktorého súd rozhodol, že Zmluva o úvere je platná a pohľadávky žalovaného 3/ zo Zmluvy o úvere existujú vo výške, v akej ich žalovaný 3/ vymáha. V rámci incidenčného konania pritom žalobca spochybňoval platnosť Zmluvy o úvere argumentáciou totožnou s tou, ktorú predkladá v konaní o žalobe.

22. Písomným podaním zo dňa 16.09.2019 sa k vyjadreniu žalovaných 1/, 3/ a 4/ opätovne vyjadril žalobca, ktorý zotrval na argumentácii obsiahnutej v odvolaní a vo svojom vyjadrení. Ohľadne nemožnosti rozhodnúť prejednávajúcu vec podľa pôvodnej právnej úpravy žalobca okrem doterajšej argumentácie predložil rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 6Cdo/30/2018, ktorý potvrdil, že podmienky procesnej prípustnosti žalôb na určenie právnej skutočnosti podaných za účinnosti OSP majú súdy posudzovať podľa ustanovení OSP.

23. Ďalšie vyjadrenie strán doručené nebolo.

24. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 v spojení s § 470 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru o skutkovej a právnej opodstatnenosti zastavenia konania voči žalovanému 1/, ďalej že odvolanie žalobcu proti výroku súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nie je prípustné, v dôsledku čoho je potrebné ho v danej časti odmietnuť a zároveň k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 4/ v napadnutej časti o zamietnutí žaloby a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania vo výroku vecne správny, keď súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a správne vyhodnotil vykonané dôkazy.

25. Z výpisu žalovaného 1/ z obchodného registra odvolací súd zistil, že žalovaný 1/ bol dňom 01.12.2020 dobrovoľne vymazaný z obchodného registra na základe rozhodnutia spoločníkov o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 68 ods. 3 písm. b) Obchodného zákonníka, a to bez právneho nástupcu.

26. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

27. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

28. Jednou z podmienok konania je i spôsobilosť byť stranou sporu (procesná spôsobilosť), ktorú podľa § 61 CSP má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva.

29. Podľa § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.

30. Podľa § 64 CSP ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

31. Podľa § 66 CSP ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 63 a 64; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

32. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd konanie voči žalovanému 1/ zastavil z dôvodu straty procesnej subjektivity žalovaného 1/ v dôsledku jeho výmazu z obchodného registra bez právneho nástupcu.

34. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. V danom prípade procesne zavinil zastavenie konania žalovaný 1/, v dôsledku čoho žalobcovi v nadväznosti na zastavenie konania voči žalovanému 1/ vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1/ bol vymazaný z obchodného registra bez určenia právneho nástupcu, t.j. neexistuje právny subjekt, ktorý by mohol byť zviazaný na splnenie povinnosti z titulu náhrady trov konania, odvolací súd nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému 1/ v súvislosti so zastavením konania.

36. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

37. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a. zastavení konania,
- b. odmietnutí podania vo veci samej,
- c. odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e. zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f. návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g. zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h. zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i. návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j. odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k. povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l. zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m. nároku na náhradu trov konania,
- n. prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o. návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

38. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

39. Žalovaný svojím odvolaním vyslovene napáda i výrok súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Prípustnosť odvolania proti časti rozsudku súdu prvej inštancie o prerušení konania treba posudzovať podľa § 357 CSP, ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 234 ods. 1 CSP a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku o veci samej. Ani v takom prípade nezmení rozhodnutie o (ne)prerušení konania svoju procesnú povahu, a preto z hľadiska prípustnosti odvolania treba na neho hľadieť ako na uznesenie. Okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým Civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti iným ako taxatívne vymenovaným uzneseniam odvolanie prípustné nie je. V zmysle písm. n) tohto ustanovenia je odvolanie prípustné iba proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164. Odvolací súd posudzujúc prípustnosť odvolania podaného žalobcom proti výroku o zamietnutí

návrhu na prerušenie konania uvádza, že proti uzneseniu o prerušení konania sa pripúšťa odvolanie bez ohľadu na to, či bolo uznesenie vydané na návrh alebo bez návrhu. Ak bol však podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovel, nie je proti zamietavému uzneseniu súdu podľa § 357 písm. n) CSP prípustné odvolanie. Uvedený prípad nastal i v predmetnom spore, keď súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. V dôsledku zamietavého rozhodnutia súdu o návrhu na prerušenie konania proti napadnutému rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné, preto odvolací súd odvolanie žalobcu v tejto napadnutej časti odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP.

40. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

41. Podľa § 183 ods. 2 CSP od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu

42. Podľa § 183 ods. 3 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

43. Podľa § 183 ods. 4 CSP veta prvá ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla.

44. Podľa § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

45. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

46. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

47. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

48. Podľa § 470 ods. 2 CSP Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

49. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

50. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd v ďalšom posudzoval dôvodnosť podaného odvolania už len vo vzťahu k napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu žalobcu.

51. Žalobca v prvom rade namietal, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

a to z dôvodu, že právny zástupca žalobcu nemal dostatok času na prípravu pojednávania v zmysle § 178 ods. 2 CSP, keďže prevzal zastúpenie dňa 25.10.2018 a pojednávanie bolo vytýčené na termín 29.10.2018. Žalobca požiadal o odročenie termínu pojednávania v dôsledku toho, že bude počas jarných prázdnin s rodinou mimo Slovenskej republiky, ako i z dôvodu, že žalobca trval na jeho osobnej účasti. Odôvodnenosť trvania osobného zastupovania právneho zástupcu žalobca zdôvodnil tým, že právny zástupca zastupuje žalobcu i v konaní pred Okresným súdom Prešov sp.zn. 2Cbi/17/2017 v súvisiacom spore s obdobnou právnou argumentáciou. Súd prvej inštancie, ale žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania napriek existencii dôležitých dôvodov nevyhovet, čím ukrátil žalobcu na jeho právach. S uvedenou námietkou žalobcu nie je možné súhlasiť. Z obsahu spisu je nepochybné, že žalobca si prevzal predvolanie na pojednávanie nariadené na 29.10.2018 už dňa 17.07.2018. Zároveň žalobca splnomocnil dňa 25.10.2018, t.j. iba 4 dni pred pojednávaním na zastupovanie v konaní advokáta JUDr. Mareka Radačovského, Žriedlová 3, Košice. Odvolací súd má rovnako ako súd prvej inštancie za to, že v tomto prípade nebol daný dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 CSP. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu objektívnej skutočnosti brániacej mu zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania na pojednávanie, ktoré mu bolo preukázateľne doručené v súlade s § 178 ods. 2 CSP v dostatočnom predstihu. Samotnú skutočnosť, že žalobca si zvolil právneho zástupcu 4 dni pred pojednávaním, nie je možné dávať na ľarchu súdu o nezachovaní lehoty v zmysle § 178 ods. 2 CSP, pretože toto rozhodnutie vykonal sám žalobca, keď bez relevantného dôvodu ustanovil právneho zástupcu v krátkom čase pred pojednávaním. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že od advokáta možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa v konaní dal zastúpiť iným advokátom, prípadne jeho koncipientom. Z uvedeného pravidla existujú len dve výnimky, a to a) existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním, b) advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom. V tomto prípade však nebola naplnená ani jedna z uvedených výnimiek. Žalobca vedel vyše troch mesiacov o nariadenom termíne pojednávania, preto v čase, keď splnomocnil na zastupovanie JUDr. Radačovského bolo jeho povinnosťou mu termín pojednávania oznámiť. Za predpokladu, že právny zástupca vedel o nariadenom termíne pojednávania (a to je zrejme i zo zastupovania žalobcu v inom konaní) a vedel, že sa ho nebude môcť zúčastniť, mal možnosť zastúpenie odmietnuť, prípadne sa dať zastúpiť iným advokátom, čo v tomto prípade aj urobil. Žalobca nepreukázal, že by odôvodnene trval na zastúpení len JUDr. Radačovským z dôvodu právnej znalosti obdobného sporu v konaní pred Okresným súdom Prešov, nakoľko žalovaní preukázali, že i na pojednávaní konanom na Okresnom súde Prešov zastupoval žalobcu práve Mgr. Bc. Marek Figura, advokát, na základe substitučnej plnej moci, t.j. osoba totožná s osobou substituenta prítomnou na pojednávaní dňa 29.10.2018 v tomto konaní. V neposlednom rade je nevyhnutné prihliadnuť na skutočnosť, že na pojednávaní konanom dňa 29.10.2018 bol žalobca riadne zastúpený, keďže bol prítomný substituent, ktorý počas konania riadne hájil záujmy žalobcu. Odvolací súd vzhľadom k uvedenému nemohol uzavrieť, že by sa súd prvej inštancie dopustil v procesnom konaní takej vady, ktorá by viedla k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

52. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s listinou Q.. F.Á. C. a insolvenčnej správkyne Q.. K. V.. Preskúmaním obsahu spisu a odvolacej námietky odvolací súd zistil, že dňa 17.05.2018 bolo súdu doručené podanie likvidátora Q.. F. C. ako osoby konajúcej v mene žalovaného 2/. Likvidátor poukázal na ust. § 263 insolvenčného zákona č. 182/2006 Sb. s tým, že súdne konanie by malo byť prerušené. Pokračovať v ňom je v súlade s § 64 a nasl. citovaného zákona možné tak, že na miesto dlžníka nastúpi insolvenčný správca. Z uvedených dôvodov navrhol, aby v konaní vystupovala namiesto žalovaného 2/ insolvenčná správkyňa K. V. a aby konanie bolo vo vzťahu k žalovanému 2/ prerušené. V prvom rade odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne keď v konaní ďalej postupoval so žalovaným 2/ bez toho, aby konanie prerušil. Konanie o určenie platnosti Zmluvy o úvere nie je takým konaním, ktoré sa týka majetku podstaty žalovaného 2/, keďže prípadný výkon (kladného) rozhodnutia nemá dosah na majetok žalovaného 2/. V tomto prípade sa nezaväzuje priamo na plnenie z majetku žalovaného 2/, nebolo preto potrebné, aby súd prvej inštancie konanie v zmysle § 263 ods. 1 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení prerušil. V druhom rade odvolací súd uvádza, že uvedené podanie Q.. F.M. C. nemožno považovať za návrh na zámenu účastníka ako tvrdí žalobca. V prípade, keby súd vyhodnotil, že konanie má byť prerušené a do konania má vstúpiť insolvenčná správkyňa, žiadne rozhodnutie či už o prerušení konania alebo zámene strany sporu by nevydával. K prerušeniu konania ako i k vstupu správcu do konania totiž dochádza priamo zo zákona (ex lege), bez potreby osobitného rozhodnutia (obdobne rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí ČR č. 81/2003). Zároveň žalovaný by ani nebol v konaní legitimovaný na

podávanie akýchkoľvek návrhov na zmenu strany sporu, nakoľko v zmysle § 80 CSP je tak oprávnený urobiť iba žalobca.

53. Obdobný záver možno vyvodiť i z listu Q.. K. V. zo dňa 24.04.2018, v ktorom insolvenčná správkyňa žalovaného 2/ iba uviedla, že pokiaľ ju súd prvej inštancie považuje za účastníka konania, resp. za osobu oprávnenú konať za žalovaného 2/, dovoľuje si požiadať o doručenie žaloby, prípadne ostatných vyjadrení a rozhodnutí súdu. Nakoľko nejde o spor týkajúci sa majetku podstaty žalovaného 2/ súd prvej inštancie na list nereagoval a správne pokračoval bez ďalšieho priamo so žalovaným 2/. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil námietky žalobcu ako nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie tým, že bez prerušenia konania a pripustenia zmeny strany sporu pokračoval v konaní, sa správne „vysporiadal“ s podaniami likvidátora ako i insolvenčného správcu.

54. K námietke žalobcu týkajúcej sa právneho posúdenia žaloby, resp. určenia prípustnosti určovacej žaloby podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP odvolací súd uvádza, že je z časti dôvodná. Pri posudzovaní danosti naliehavého právneho záujmu je potrebné vychádzať z toho, že žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 08.10.2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Podľa právnej úpravy platnej do 30. júna 2016 bolo podľa § 80 písm. c) OSP možné žalobou uplatniť, aby sa rozhodlo najmä a/ o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho); b/ o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva; c/ o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Novú právnu úpravu prípustnosti žalôb podľa § 137 v Civilnom sporovom poriadku je potrebné v zmysle § 470 ods. 1 CSP aplikovať aj na konania začaté a neskončené pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, ak nie je v CSP uvedené inak (napr. v ust. § 470 ods. 2 CSP). Oproti pôvodnej právnej úprave v OSP rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137 písm. c/ CSP) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP). U žalôb na určenie práva nová právna úprava zotrvala na preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou, ak tento naliehavý záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu. Táto právna úprava však nebola v čase podania žaloby účinná, súd preto musí úkony strán sporu (§ 470 ods. 2 CSP) posudzovať podľa účinkov a podmienok uvedených v OSP v znení účinnom v čase ich uskutočnenia. Bolo preto potrebné osvedčiť naliehavý právny záujem výlučne vo vzťahu k pôvodne predvídanému postupu v ust. § 80 písm. c/ OSP (rozhodnutia NS SR sp. zn. 6 Cdo 15/2017, sp. zn. 6 Cdo 30/2018, 4 Cdo 17/2019 a 5 Obo 12/2018). Všeobecný súd mal vychádzať zo Základných princípov CSP vyjadrených v čl. 2 a 3, a teda dbať najmä na to, aby ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov bola spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Tieto princípy nadviazali na doterajšiu úpravu OSP, v zmysle ktorých súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP účinného do 30. júna 2016). Občianske súdne konanie sa preto musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 OSP účinného do 30. júna 2016). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný (neadekvátny) tlak na dopĺňanie náležitostí ich procesných úkonov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (R 46/2000). Obdobné závery vyplývajú z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/7/2021 zo 14.04.2021.

55. Žalobca naliehavosť na určení odôvodňoval sporným postavením strán sporu, spornou existenciou povinnosti žalobcu platiť úroky, istinu, prípadne ďalšie záväzky zo Zmluvy o úvere, skutočnosťou, že nie je daná možnosť žalovať na plnenie, ako i tým, že určovacím výrokom súdu sa vytvorí pevný základ pre právne vzťahy strán sporu a predíde sa žalobám na plnenie. I keď súd prvej inštancie primárne posudzoval prípustnosť určovacej žaloby podľa ustanovení § 137 CSP, v závere sa vysporiadal s neexistenciou naliehavého právneho záujmu aj podľa ustanovení § 80 písm. c) OSP, so závermi ktorými žalobca nesúhlasil. Súd prvej inštancie konštatoval, že na súde prebieha konanie pod sp.zn. 26Cb/436/2015, v ktorom žaloba smeruje proti spoločnosti BENE Pharma s.r.o. (žalobca) a jej predmetom je zaplatenie neuhradeného úveru spolu s príslušenstvom zo Zmluvy o úvere uzavretej medzi žalovaným 2/ ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. V rámci tohto konania je súd povinný sa zaoberať ako prejudiciálnou otázkou aj namietanou platnosťou, resp. neplatnosťou Zmluvy o úvere

a v rámci posudzovania vecnej legitímácie aj platnosťou, resp. neplatnosťou jednotlivých Zmlúv o postúpení pohľadávok z pôvodného veriteľa na ďalšie subjekty. Žalobca v odvolaní namietal, že konanie vedené pod sp.zn. 26Cb/436/2015 bolo ku dňu 07.11.2017, t.j. pred vyhlásením napadnutého rozsudku, zastavené, ako zákonný následok potvrdenia reštrukturalizačného plánu dlžníka: BENE Pharma, s.r.o., IČO: 36 830 208 s poukazom na § 156 ZoKR. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z obsahu spisu je zrejmé, že v dôsledku začatia reštrukturalizačného konania na majetok žalobcu (BENE Pharma, s.r.o., IČO: 36 830 208) prebieha namiesto konania na plnenie (sp.zn. 26Cb/436/2015), ktoré bolo v dôsledku potvrdenia reštrukturalizačného plánu zastavené, incidenčné konanie obsahovo a skutkovo totožné s konaním na plnenie, avšak s iným žalobným návrhom a to na určenie pravosti pohľadávky. Z predloženého rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 2Cbi/17/2017-326 odvolací súd zistil, že konajúci súd určil právny dôvod, výšku a vymáhateľnosť pohľadávky spoločnosti Bazcom, a.s. IČO: 27397 050 (žalovaný 3/) v celom uplatnenom rozsahu 200.242.739,72 CZK. Právnym dôvodom uplatnenej pohľadávky bola totožná Zmluva o úvere uzavretá pôvodne medzi Metropolitným spožitelným družstvom, IČO: 255 71 150 (žalovaný 2/) a spoločnosťou BENE Pharma, s.r.o., IČO: 36 830 208 (žalobca). Predmetom prieskumu incidenčného súdu bola platnosť Zmluvy o úvere na základe argumentácie správcu, ktorý pohľadávku poprel z totožných dôvodov ako argumentuje žalobca v tomto konaní. Uvedené potvrdzuje aj fakt, že správca sa stotožnil s námietkami samotného dlžníka - úpadcu, t.j. žalobcu v tomto konaní. Spornou ostala nielen platnosť Zmluvy o úvere, ale i postúpenie pohľadávky žalovaného 2/ na ďalších postupníkov. Napriek skutočnosti, že voči rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 2Cbi/17/2017-326 bolo podané odvolanie je zjavné, že prebieha konanie, kde sa prejudiciálne posudzuje (ne)platnosť Zmluvy o úvere, ako i (ne)platnosť jednotlivých Zmlúv o postúpení pohľadávok z pôvodného veriteľa (žalovaného 2/) na ďalšie subjekty. V incidenčnom konaní sa odstráni namietaná neistota žalobcu, či je v postavení veriteľa alebo dlžníka, či je daná jeho povinnosť platiť či už istinu, úroky, alebo iné záväzky zo Zmluvy o úvere, čím sa vytvorí pevný základ pre právne vzťahy medzi stranami. Zároveň nebolo dôvodné ani tvrdenie žalobcu, že by nemohol žalovať na plnenie, nakoľko v prípade existencie neplatnosti Zmluvy o úvere zákon pripúšťa možnosť žalovať na vydanie nárokov titulom neplatnej zmluvy. Naliehavý právny záujem preto nie je daný aj z dôvodu, že k porušeniu práva už podľa žalobcu došlo (preventívny charakter určovacej žaloby).

56. S poukazom na uvedené, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie mal za to, že žalobca nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Zmluvy o úvere. V prípade akýchkoľvek nárokov žalobcu zo Zmluvy o úvere si bol žalobca povinný tieto uplatniť cestou reštrukturalizačného správcu formou námietok, ktoré by správca zohľadnil pri popretí pohľadávok žalovaného 3/. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

57. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil i poslednú námietku žalobcu, že nemal možnosť sa zákonným spôsobom oboznámiť s listinou označenou ako „POVĚŘENÍ“. Uvedený dôkaz bol zo strany právneho zástupu žalovaných 1/, 3/, 4/ predložený v rámci riadneho konania, prebiehajúceho pojednávania a to pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania. Listina bola žalobcovi predložená na oboznámenie s tým, že súd prvej inštancie vzhľadom k predbežnému právnemu posúdeniu veci nepovažoval pre účely posúdenia opodstatnenosti nároku žalobcu za potrebné odročť pojednávania za účelom bližšieho oboznamovania sa žalobcu s obsahom listiny. Odvolací súd nad rámec uvádza, že text v písomnom „POVĚŘENÍ“ je rozsahom na 1 strany, preto v prípade ak sa žalobca potreboval oboznámiť podrobnejšie s textom, mohol požiadať súd o poskytnutie určitého časového priestoru na oboznámenie priamo na pojednávaní. Vyhodnotenie uvedeného dôkazu je v konaní vzhľadom na prijatý záver tak súdu prvej inštancie, ako i odvolacieho súdu právne irelevantné, nakoľko je vylúčené, aby sa súd pri absencii naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Zmluvy o úvere zároveň ďalej zaoberal vecou samou.

58. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 2/, 3/ a 4/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže boli v odvolacom konaní vo vzťahu k žalobcovi plne úspešní.

59. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).